

„Sloga“

velja po pošti prejemana ali na dom pošiljana skupaj z

„Goriškim vestnikom“

za vse leto gld. 1.80

„ pol leta „ —.90

„ četrt „ „ —.45

Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Posamične številke po 6 kr. dobijo se v Stolni, Semeniški in Solski ulici.

Upravništvo in uredništvo: Morellijeva ulica št. 22.

SLOGA

„Sloga“

prinaša označila na četrti strani od katerikoli plačajo se za štiritopno petitvrsto po 7 kr. če se jedenkrat tiskajo, po 6 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiskajo.

Za celoletne oglase po pogodbi.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu, reklamacije in naročnino upravništvu.

Nefrankovana pisma se zavrnejo.

Rokopisi se ne vračajo.

»Sloga jači — nosloga tlači: toroj složimo se!

Na prvem mestu izrečemo svojim blagim naročnikom, p. n. čitateljem in prijateljem najiskrinejše voščilo k novemu letu.

Zaplemba.

Gospodu Antonu Mj. Obizzi-ju odgovornemu uredniku in tiskarju lista „Sloga“ tukaj.

Naznanjam Vam, da sem današnje številko lista „Sloga“ zaradi sestavka „K novemu letu“ v 5. odstavku, kateri začne: Mož jeklene-ga značaja“ itd. zaplenil, in da ob enem tukajšno c. k. glavarstvo naprosim naj zaseže vse primerke katere se najdejo v uredništvu, v Vaši tiskarni, v prodajalnicah in drugih javnih prostorih.

V Gorici 4. januarja 1894

C. k. državni pravdnik
Canevari.

K novemu letu.

Proti koncu leta 1893. obračamo svoje poglede v dobo, ki je ravnokar pretekla in morali bi omenjati vse pridobitve, koje nam je prineslo to leto. Ali žalibog tudi v tem letu nam je bila usoda nemila kakor v prejšnjih letih. Preteklo leto nam ni zapustilo družega, kot zaupanje na boljšo bodočnost.

Da sta se naša poslanca trudila mnogo in osobito grof Alfr. Coronini, tega ne oporeka nobeden, ali posrečilo se jima ni doseči kar sta želela.

Se vedno nam šumijo po oplašeni glavi one brzoglavke, ki so nam jih prinašale nesrečne telegrafične strune.

Najvažnejši dogodek celega leta bila je parlamentarna koalicija, katero je skrhjal grof Hohenwart. — Interpelacija sledila je za interpelacijo, a terorizem proti Slovanom je tu in tam kakor poprej na dnevnem redu. Molčati moramo kot morska riba v slani vodi!

(Zaplenjeni 5. odstavek).

Se zagotovljenjem našega neutrudljivega sodelovanja na časnikarskem polju podamo Vam, predragi naročniki našega lista in sploh čast. čitatelji istega, prvo številko drugega tečaja svojega obstanka opominjajoč Vas, da tudi Vam je sveta dolžnost ogrevati si v srcu narodni čut, kojega imate svoječasno postaviti na narodni žrtvenik.

Edino tam potom dosežemo svoj namen in mi bodemo Vam hvaležni ter povrnili tisočkratno za podano nam gmotno in duševno pomoč!

Podlistek

Ludovik XV. francoski kralj, kot otrok.

Po virih sp. Z — k.

Bilo je zjutraj 7. okt. l. 1715., ko se v Vincenskem gradu zbudi petleten otrok, ter svoje oči vprè v že oblečenega moža, ki je dremal v velikem naslonjači „ker si pa ne upa vzbuditi ga, pokašlja prav krepko. Strežaj se zbrihta: „Svitli kralj, kaj zapovedate?“ To izreki približa se kraljevemu ležišču.

„Comtois — poprosi mali kralj — pogledj, ali je to noč dosti zamelo.“ Strežaj pogleda skozi okno: „Svitlost, še nisem videl toliko snega na enkrat.“

„O kaka sreča! — zažene mali kralj vesel krik — koj vstanem, Comtois, kar obleci me, pa le hitro!“

„Kaj pa Vam je, ako smem prašati, da hočete danes tako zgodaj vstati?“ začudi se Comtois, ter se miren opusti v naslonjač.

„Ali pa veš, Comtois, da se mislim danes bojevati? Stavim ne vem kaj, da je moj protivnik uže pod orožjem. Za vès svet bi ne hotel, da me prehití.“

Slabi pričetek !!!

C. k. državno pravdnništvo zaplenilo nam je 1. št. našega lista. Naj oprostijo torej naši naročniki in p. n. čitatelji, ako dojdemo z listom en dan pozneje.

Interpelacija

poslanca dr. Luegerja in tovarišev na pravosodnega ministra.

V Gorici izhaja list „Il Rinnovamento“, ki ima nalogo, širiti avstrijsko mišljenje na skrajni državni meji ter pobijati iredentstvo. Navzlic temu ga c. k. oblasti zaporedoma zaplenjujejo ter na neverjetni način preganjajo.

List, pisan v italijanskem jeziku, ki goji take namere in je vrhu tega še neodvisen, je pač velika izjema na Primorskem. Kajti nesrečna, samomorna politika, ki jo uganja vlada v tej deželi, ne dopušča, da bi se kdo potegoval za zatirano slovansko prebivalstvo te dežele niti da bi kdo napadal židove in pospeševalje iredenta, niti da kdo v najnedolžnejši obliki obsojeval vladne naredbe in napake, kamo-li da bi osvitljeval tamošnje razmere, ki so naravnost pogubonosne celokupnosti države.

Uže 1. m. marcija p. l. stavili so poslanci dr. Gessmann in tovarisi na Njegovo Prezvzišenost gospoda pravosodnega ministra interpelacijo v tem smislu, podprto z dokazi, na koje pa ni niti odgovora, niti pomoči. Da, zdi se celo, kakor bi se bile c. k. oblasti in posebno gospod namestnik od tega časa zarotile, uničiti ta list, ki stoji povsem na avstrijsko-patrijotični podlagi, in pogubiti njegovega srčnega urednika.

Ne te, da so se zaplembe pomnožile, izmišljevali so se tudi neresnični poprayki in narekovele so se občutne kazni. Da bi pa ustrašili naročnike, dali so po c. k. žandarmeriji povpraševati po njih in po javnih prostorih i po zasebnih hišah in jih potem uradno zaznamovati. Da, celò c. k. pošta morala je pomagati, da bi se zaviralo izdajanje sovražnega jej lista, s tem, da je opetovano naročnikom nazaj pošiljala dopisane jim liste, kakor se je to na primer zgodilo dne 18. julija 1893. z nesramno opombo: „Si prega di non disturbare più con questo fogliaccio“ od strani c. k. pošnega urada v Rubijah.

Ko ni vse to nič pomagalo in je „Rinnovamento“ prej kakor slej izhajal, iznašli so nov način preganjanja, kojemu so dali dobro došli povod nekateri dunajski dopisi v listu „Neue Preussische Zeitung“ o namestniku Rinaldiniju in o primorskem razmerah, koje dopise je prinesel „Rinovamento“ v doslovnem prevodu.

Začeli so preiskovati stanovanja pri dozdevnem dopisniku, oziroma prelagatelju onih dopisov, — ki pa nemščino komaj umeje, s ni ni-

Comtois: „Verjemite mi, protivnik še počiva. Svetujem tudi Vam, da storite tudi tako.“

„Kaj? Pripravljate se vse na boj, in jaz, kralj francoski, da bi počival in spal celò? kedo je še kaj takega slišal? Hitro obleci me, le trenutka ne smem zapraviti. Strežaj pristopi rekoč: „Dajte si mir, Veličanstvo, in pametni bodite, gospà Ventadour mi je zapovedala in rekla, da po nikakem ne smete tako zgodaj na noge.“

„In jaz, kralj Francozkej in Navari, ukazujem ti.“ „Veličanstvo, vedite....“

„Jaz ne vem in nočem ničesa vedeti. Ti me imaš takoj ubogati“, odgovori petletni Ludovik precej zapovedljivo in glasno, ter nadaljuje: „Vojvodič Chartres me je prehitel; on je glavár enemu oddelku, jaz drugemu. Brž ko ne me uže čaka. Comtois, kako sramotno bi pač bilo za mè, ko bi me podložniki moji imeli bojzaljivca.“

„Takega Vas ne bode nihče imel. Saj je dobro znano, da so bili in so vsi Vaše rodovine hrabri vojščaki.“

„Dej, — priganja kraljič — še predno solnce zasije, moram tje, da mi orožja ne raztopi.“

„Kakošno orožje pa je vendar to, da je more solnce raztopiti“, začudi se Comtois.

„Moje orožje so snežene kepe“, odgovori Ludovik z glasnim smehom. „Somtois, le smeji se; taka kepa, dobro stisnena in krepko zalučena, udari, kamor prileti, da je vse višnjevo po njej.“

„Ne dvomim, Veličanstvo; a smek me ven-

dar kakor sposoben, nemšk članek prevesti — pri tedanjem odgovornem uredniku in v tiskarni lista. Odgovornega urednika sta dva redarja kakor hudodelca pripeljala k okrožni sodnji, kjer je, ves prestrašen, resnici nasprotno izjavil, da ni bil listu nikdar odgovorni urednik.

C. k. državno pravdnništvo je porabilo to izjavo, da je začelo subjektivno postopanje proti dozdevnemu dopisniku, proti voditelju tisharnice in proti prejšnjemu odgovornemu uredniku.

Tudi četrto osebo, ki ni bila v nikaki zvezi z „Rinnovamento“, uplelo je c. k. državno pravdnništvo s čudno spretnostjo v to obtožbo, s prebiti je morala poprej še dvanajstdnevno zaporno preiskavo.

Posebno pozornost zasluži obtožno pismo samo, ker toži v njem c. k. državni pravdnik sosebno novega odgovornega urednika za vse od začetka tega leta zaplenjene članke — gotovo redek slučaj! — v tem ko na jako pomenljiv način popolnem prezira — in v tem, kar modro zamolči, kaže se nam spreten umetnik — dva članka, ki sta bila tudi zaplenjena: „Lo smarimento di una lettera amorosa“ (Zgubljeno zaljubljeno pismo) in pesen na goriškega župana.

To zaljubljeno pismo bode najbrže glavni uzrok vsemu preganjanju „Rinnovamenta“ od višjih strani. Pisano je neki prodajalki tobaka iz Trsta s podpisom Teodorcin (Teodorček). Dasi ni v njem nič pohujšljivega, potrdilo je vendar sodišče pri ugovorni obravnavi zaplembo in izključilo javnost obravnavanja, češ, da je pritem udeležen visok državni dostojanstvenik. Kar se pa tiče goriškega župana, namestnikovega ljubljena, kaže se postopanje c. k. državnega pravdnništva kot nekako prikrivanje in zamolčavanje, ki je na Primorskem, žal, na dnevnem redu.

Z ozirom na navedene dogodke, ki pričajo o nekaki pristranosti c. k. vlade, od koje pristranosti c. k. vlade, od koje pristranosti imajo udeležene osebe najhujšega pričakovati, z ozirom na sestavo porotnih imenikov na Goriškem, v kojih imajo Italjanci zdano večino, dasi sta v deželi dve tretjini Slovencev; in z ozirom na žalostno perspektivo, ki se odpira po skušnjah letošnjih porotnih obravnjav zatozencem, izmej kojih so trije Slovani, vprašajo podpisani, prilegajoč zgoraj navedeno obtožno pismo in več listov, gospoda pravosodnega ministra.

„Ali ima resno voljo, prepričati se o resničnosti zgoraj navedenih dogodkov in vse potrebno ukreniti, da ne bodo slovanski državljani na milost in nemilost izročeni svojim protivnikom, in da bode že jedenkrat za vselej konec vsemu kovarstvu in preganjanju, kojemu je od uradnik strani izpostavljen patrijotičen list za svojo resnicoljubnost in oekritostnost?“

Na Dunaji, dne 11. decembra 1893.

dar sili“. „Saj si lahko zraven, ko se bomo kepali. To bo veselje.“

Pri teh besedah potrka nekdo, in v kraljičevo veliko začudenje stopi noter njegov učitelj maršal Villeroy, vse drugače gledà, ko bi mu bilo kaj do kepanja ali takošnih veselíc.

„Veličanstvo — izpregovori klanjaje se — danes se ima imenovati in razglasiti vojvoda orleanski namestnikom Vašim na Francozkej in v Navari. O tej priliki morate sijajno skupšino ogovoriti. Ogovor sem jaz sestavil, le na pamet se ga morate naučiti. Pazite!“

„Mislite li — povpraša otrok, ki je imel svoje misli le pri snegu — „da mi solnce snog raztopi.“

„Lehko je to mogoče — odgovori Villeroy, vès nepotrpežljiv — „toda prosim, čujte ogovor: Mi kralj na Francozkej in v Navari, imenujemo vojvodo orleanskega — „Comtois, pogledj, je li sneg še trd.“

„Veličanstvo, pustite sneg“ — seže mu Villeroy v besedo — „ne bote se naučili svoje žive dni.“ Prosim, izrekajte za mano oni stavek.“

Raztreseni kraljič pa: „Moj Bog, stavim, da ima Chartres uže kepe v rokah.“

„Ako nočete poslušati“ — pristavi Villeroy z ostrim glasom — „ne bode iz odgovora, in tedaj iz svečanosti nič.“

Ludovik zammrà: „O raj bi dal, da bi uže bil na travniku!“

(Dalje prih.)

Primorske razmere.

(Govor poslanca V. Spinčića v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra l. l.)

Visoka zbornica! V predvčerajšnji seji sem obljubil pojasniti razmere na Primorskem vsaj v nekem oziru. Danes imam priliko, da to storim, naj torej brez okolišev začnem in medias res.

Kar se tiče časopisja na Primorskem, moram reči, da uživa časopisje jedne stranke popolno svobodo, zlasti kadar gre za Slovane. Italijansko časopisje sme Slovane psovati, se jim rogati, je obrkovati, napadati, jim groziti, sme o njih pisati vsakovrstne neresnice, ne da bi bilo konfiskovano, dočim visi nad časopisjem, vedno Damoklejev meč cenzorjev in porotnih sodišč, tako, da se niti zagovarjati ne more, niti tožiti druge liste, ker bi porotniki slovanske liste, obsodili.

Kar se tiče shodov na Primorskem, moram omeniti, da italijanska stranka navadno shodov ne prireja, ter rešuje svoje zadeve na društvenih sejah in potem dogovorov.

To sem moral omeniti predno začnem navajati razne vzgleda. Naj govornim pred vsem o verskih institucijah. Vsega, kar se je primerilo seveda ne bom omenjal, samo to, kar sem si tu in tam zabeležil, kar sem našel v izvestnih listih in kar so mi sporočili prijatelji s Primorskega, zlasti iz Gorice. Ako bi se visoka vlada potrudila, preiskati vse to, kakor je storila v Pragi in nje okolici (Prav res!), našla bi tu mnogo več nego tam.

Na Primorskem in posebnost v Istri se pišejo v najnovejšem času knjige in brošure proti slovanski liturgiji. Tisti duhovniki, ki rabijo slovansko liturgijo, se psujejo in obrekujejo in v jedni škofiji se je primerilo — imen prizadetih oseb nečem navesti — da se je raba slovanske liturgije omejila, jeden cerkven poglavar jo je celo popolnoma prepovedal. Ali se je to zgodilo po volji in na ukaz dotičnega cerkvenega poglavarja ali na voljo vlade — kakor sem slisal — je vsejedno. Vem le to, kar je dokazano, da se slovanska liturgija v isterskih cerkvah že več stoletij rabi in sicer vsled dovoljenja svete stolice. Kdor torej zoper slovansko liturgijo v Istri piše in deluje tisti deluje zoper stoletja in stoletja staro institucijo papežev in svete stolice.

Vem nadalje, da so bile razne občine, v katerih se je slovanski jezik odpravil iz cerkve, polagoma poitalijančene, in dalje, da so dotične propovedi obudile v prizadetih občinah jako veliko razdraženost.

Naj prestopim k drugemu fakti. Po najnovejših v Voloski vršivših se in sedaj razveljavljenih volitvah je v Trstu izhajajoči list „Il Piccolo della sera“ dne 17. oktobra navedel mej drugimi sledeče točke kot najvažnejše v programu njegove stranke v novem občinskem zastopu: 1. Uvedenje italijanskih molitev v cerkve; 2. Odprava slovanske božje službe v cerkvah in 3. Sploh odprava svetih funkcij v slovanskem jeziku.

In vi zahtevate od nas, naj se takim nakam ne zoperstavljamo?!

Karakteristično je tudi, da se določi, katera stranka podi slovansko liturgijo iz isterskih cerkvah.

V Tržaškem občinskem svetu je neki občinski svetnik priporočal, naj se odpravijo slovanske propovedi v cerkvah in je grozil, da bo občina ustavila dajanje prispevkov za cerkev, če se ne odpravijo te slovanske propovedi.

Dne 28. novembra 1893. je Tržaško sodišče obsodilo tri moze radi motenja vere na šest ozioroma štiri tedne zapora. Pri procesiji, vršivši se v Buzetu dne 6. maja 1891. so hrane Italijanke in Italijani iz mesta provocirali in psovali hrvatsko prebivalstvo; metali so nanje jajčne lupine in pretapali otroke s šibami. List „Corriere di Gorizia“ piše zoper katoliško cerkev in nje člane tako, da se je ondodni knezo-nadškof čutil primoranega, obsoditi to počenjanje kar najodločneje in svojo obsodbo spraviti v javnost.

Tam se je izrecno reklo — navajam to iz „Rinnovamenta“: „Il suddetto foglio contiene formale eresia. Chi nega l'infallibilità del Romano Pontefice, per conseguenza nega altresì la Divinità di Gesù Cristo“. Njega preuzvišenost je dodala: Egli deplora e biasima altamente i cattolici che leggono un simil foglio.“

To je ostra obsodba lista, ki se v Gorici največ čita, in katerega oblasti nikdar ali vsaj le jako poredkem konfiskujejo.

V neki drugi številki — z dne 28. junija — obelodanjen je bil hujskajoč članek zoper duhovščino in zoper vero in sicer vsled slovenskih propovedij v nekem kraju.

Prestopim naj k izgredu zoper stanove in narodnosti in njih posledicam; k motenju javnega miru pokoja in k nevarnosti, v kateri se nahajajo ljudje in imetje na Primorskem.

V knjigah in v listih se Hrvti in Slovenci ne imenujejo samo tuji, ampak tudi uskoki in barbari.

Vzemet v roke samo knjigo „L'Istria, Notizie storiche“, katero je spisal Defranceschi, mož, kateri je dolgo časa na troške večinoma slovanske te dežele; vzemet v roko knjigo Cavallijevo; mož je odgojitelj v Trstu in je spisal svojo knjigo

za otroke, iz nje je vidno, kako sovraštvo se nceplja že otrokom zoper Slovane. V listu „Patria“ natisnena je bila pesem, s katero je zlagatelj naravnost hujskal na sovraštvo zoper Slovane, in ta zlagatelj, ki je poslanec, je tudi v javni seji deželnega zbora propovedoval sovraštvo zoper Slovane rekši, da bo to sovraštvo ucepil svojim otrokom, če jih bo kedaj imel. Slovence in Hrvate imenoval „potomce uskokov“.

(Dalje prih.)

„SLOGA“

narodni politični list, kateri izhaja vsaki prvi in tretji četertek meseca in se tiska v „Prvi slov. tiskarni — Ant. m. Obizzi — v Gorici,“ je najcenejši list med slovenskimi listi, ker naročniki ga prijemajo poleg priloge skupaj z enim mesečnim listom za sam 1 gl. in 80 kr. na leto in primeroma za pol ali četrt leta.

Mesečni list.

„Goriški vestnik“

trgovinski in obrtnijski list, bode se bavil poleg politike tudi z trgovino in obrtnijo sploh in z vsemi gospodarstvenimi predmeti in uprašanji, ki pospešujejo blagor vsakega naroda, torej tudi našega.

Razpravljal bo tudi več ali manj kar se tiče županstvenih svetov, šolskega sveta in cestnega.

Prinašal bode ta list jako potrebne novosti, spremembe, ukaze in postave, nova imenovanja in nova podjetja ali določbe ter kratkočasil v podlistku p. n. čitatelje se šaljivim gradivom tikajočim se z uradi, a ne znamenom, da bi se te smešilo temveč, da bode z lepim gradivom „v šali“ ta list vabil p. n. naročnike k jako zanimivemu čitanju gradiva, ki je v vsakem uradu neobhodno potrebno v doseg boljsega narodnega slovenskega uradovanja.

„Goriški vestnik“

izhajal bode vsaki zadnji četrtrek v mesecu. Naročnina, ako se samega odpošilja, znaša mu 40 kr. za leto, a treba jo bode naprej plačevati.

Naročnina „Sloge“ z navedeno prilogo, z „Goriškim vestnikom“ znaša na leto 1 gl. 80 kr. za pol leta 90 kr. in za četrt leta 45 kr. katero se plačuje, kakor navadno pri vsakem listu, naprej in ako mogoče radi prilranjenja mnoge pisave in poštnih stroškov vsaj za pol leta skupaj.

„Sloga“ bode sprejemala oglase ali inserate vsake vrste, a one škodljive narodnim podjetjem ali narodni trgovini in narodni obrtnji nikakor ne.

„Goriški vestnik“ prinašal bode pa oglase edino domačih narodnih trgovcev in obrtnikov, cenike istih in razno stvarino tikajočo se njihovega narodnega in domačega podjetja, in sicer vse to po jako nizkih cenah. A vsekakor morajo biti ti narodni trgovci in obrtniki naročniki lista, ker drugače cena teh oglasov se bode morala računati po jako večim ceniku ali večji tarifi.

Kaj pa je treba storiti, da se na omenjenem narodnem polju to podjetje posreči?

Treba bode skrbeti za duševno i gmotno podporo listov in osobito skrbeti za to, da se gore navedeni listi v vsaki kot milega slovenskega podnebja razširijo, kajti temveč ko se bode list širil temveč dohodkov imel bode list, in le tedaj je mogoče spravljati ga na dan po jako nizki cen.

Tudi drugih tiskarskih del treba, da narodnjaki poskrbijo „Prvi slov. tiskarni v Gorici“ ker le tedaj bode mogoče to podjetje za narod izkoristiti.

Ozirati naj blagovolijo se naši narodnjaki — somišljeniki na brate Čehe in uverjeni bodo, da tudi nam je edino tako mogoče doseči to, kar so oni dosegli.

Narod češki dosegel je med svetom ono stopinjo narodne omike, kakoršno so dosegli drugi naj bolj omikani narodi na svetu.

Razstava v Chicagu dokazuje to!

„Sloga“ in poleg iste „Goriški vestnik“ prinašala bode našim p. n. naročnikom toliko gradiva, da nam bodo skoz in skoz hvaležni in ne bode čitatelja, kateri bi nam s hvaležnim srcem tega ne priznaval.

P. n. čitatelji našega lista naj blagovolijo to prilogo več ko mogoče širiti ter sprejeti in nam naznaniti nove naročnike ali pa naj blagovolijo oglašiti se sami z dopisnico pod naslovom „Prva slov. tiskarna Ant. M. Obizzi — v Gorici.“

Tudi nakaznica naročnine za čas kakoršnega si vsako želi, zadostuje k naročitvi našega lista.

Našim naročnikom pa zagotovimo, da nimamo dobičkarskega namena, in da je ta naš izrek resničen, bode se sami prepričali; tudi osebnosti tirati v naš list ni naš namen in redkoma bode z leskovko „okrecali prste malopridneža.“

V zavesti torej, da razpravljamo nalogo svojega podjetja na objubljeni podlagi, prizadevali si bode tudi za naprej biti zvesti „politični narodni poštenosti“ in tem potom vstreči vsem poštenim, kateremu koli stanu naše mile domovine oni pripadajo, ter tem potom z pomočjo narodne vzajemnosti izvlečiti se iz te narodne popačene dobe na pravo polje gmotne in duševne sreče!

Vera, katero so naše matere v naše srce vcepile in žujo priljubljeni duhovniki, branitelji iste, ostanejo nam kot do sedaj nedotakljive narodne svetinje.

In kateri stan se je v vseh časih več trudil za narodni blagor kakor ravno ta?

Da smo se tudi do sedaj po tega geslu ravnali, je vsem dobro znano, in hvale Bogu, varali se nismo, dosegli smo da na Goriškem se dami in delali bodemo s temvečjim veseljem dokler tudi nam ne napeči narodni dan.

Za žrtvovanje malega zneska ne bodo se naši sonarodnjaki bali, a nam pri mnogih drobitnicah je mogoče dosti doseči. Ako bi pa med našimi narodnjaki bili nekateri, kojim je tudi ta mali znesek žrtvovati nemogoče, blagavolijo naj nam to naznaniti in pripravni bodemo jim ceno našega lista znižati na polovico.

Naš list tiska se v lepem številu iztisov in v Gorici je obrtnijski trgovski stan skoraj brez izjeme na naši strani in vsekakor predreti moramo tudi na deželo. Saj naši meščani so pač vsi bratje naših deželanov in ako nam ti pomagajo združeni z onimi, dosegli bodemo „zaželjeni cilj“.

Dopisi so neobhodno potrebni iz cele dežele. Ako noče kateri dopisnik navesti imena, podpiše naj se s katerokoli črko. Da pa mi bodemo tajni, ako bi mi pri nekaterih podpisih zahtevali radi pomankanja zanesljivosti do resnične sprave in za odgovornost pred sodnjo ali državnim pravdnikom, zagotovljen in prepričan naj bode vsak dopisnik, da je tajnost za nas sveta dolžnost, ki ne omahuje pred nobeno grožnjo.

Dopisi pošiljajo naj se uredništvu lista, reklamacije in naročnina pa upravništvu in sicer vse pod naslovom:

„Prvi slov. tiskarni — Ant. m. Obizzi v Gorici.“

Nefrankovana pisma se zavrnejo, izvemti reklamacije, katere se itak pošiljajo nefrankovane, a napis morajo te imeti

„Reklamacija“

ter biti odprte,

Rokopisi se ne vračajo in ostanejo tajni, naj bodo podpisani ali ne.

„Sloga“

sprejema oglase vsake vrste, naznanila, poroke, osmrtnice, vabila, cenike trgovskih tvrdk in sicer v predalih lista ali pa tudi kot priloge.

Goriški vestnik prinaša oglase in cenike edino narodnih slovenskih obrtnikov ali trgovcev v posameznih številkah ali pa tudi skozi celo leto in sicer po jako nizkih cenah. Za večje oglase in cele priloge treba se je pogoditi z upravništvom.

„Goriški vestnik“ sprejema brezplačno katerokoli spremembo ali imenovanje v županstvenem in drugem uradu. Dopisi se objavijo radovoljno, kakor tudi razpis služeb, oddajanje v najem občinskih nepremičnin ali drugih podjetij. Ceniki in razglasi spadajoči v področje teh uradov, prinašajo se, ako potreba, tudi večkrat in sicer brezplačno.

In kedo se ne obrne zanesljivo na nas?

„Bodite vstrajni!...“ pisal nam je jeden p. n. naročnik duhovskega stanu — „dokler bodem živl čital bodem radovoljno Vaš list...“ Spet drugi prečest. služabnik božji — „Bog blagoslovi Vaše podjetje“ piše nam tretji in mnogo drugih pišejejo nam enake laskave besede, katere zastopujejo prepričati vsakega in tudi najplašnejšega občana; vsakdo nam more zaupati v polni nadi da tudi Bog bode blagoslovil to naše narodno podjetje, katero ima napisano na zastavi se zlatimi črkami geslo „vse za Narodno politično poštenost“.

V Gorici 3. januarija 1894

Uredništvo in upravništvo

„Sloga“.

DOPISI

Iz Podgore, 3. jan. — Kdo bi zabil onih veselih in prijetnih večerov, katere smo mi Podgorci doživeli, ko so bili med nami še oni vrli narodnjaki, kojih pa sedaj pogrešamo? Sami in zapuščeni smo tukaj, boječ se skoraj, da bi ne vživali več onih lepih veseljc, ko bi se naš župan ne trudil nadomestiti one nam v spominu ohranjene osebe. Ni dolgo odkar je odpotoval g. Pavletič in glej, sedaj odpotuje tudi ljubeznjiva igralka. g. Osana na svojo novo službo na Štirsko. Mi je nikdar ne pozabimo, in da čutimo vže sedaj njeno nenavzočnost, vidi se iz tega, ker smo bili primorani letošnjo zimsko veselico odložiti do druge nedelje.

Pozdravljena nam bodi vrla narodnjakinja in srečni dnevi in novi domovini spominjajo naj te še kedaj Podgorcev, ki so te iskreno ljubili, radi tvoje požrtvalnosti za trpeči tvoj narod!

Iz Trsta, 2 jan. — Vaš list se mi jako dopada čitati in zdí se mi, da tudi jaz bi moral poskušati kako se vije ta presneta politika, ter Vam včasih kaj o naših tržaških zadevah pisati.

Prej pa, ko to storim opozoriti Vas moram, da če prav še nisem izurjen, se bodem kmalu tudi temu privadil, ker v mojih domačih krogih mi pravijo, da nisem brez talenta; torej dovolite da poskušam.

Bil sem te dni na ulici napaden edino za to, ker sem rekel dvema mimo gredečema: Dober večer. A bolje bi bilo, ko bi tega ne bil izrekel, ker beseda „A Trieste no xe s'ciavi“ in udarec po glavi, da mi ta še danes šumi, slišal sem v jednem in istem trenutku. Hudodelca, bila sta namreč dva, odnesla sta pete in kedar sem se vzdignil moral sem tudi jaz prav pridno za njima, ker drugače bi nevarnost pretela, da bi bili mene mesto njih spravili v luknjo.

Da sem pa „rekel dober večer“ istema lahonoma pride od tega, da tisti dan sem bil korajžen, ker sem bil tudi jaz vabljen k komisiji za slovensko šolo, pri kateri smo vpisali do istega dne celih 602 otrok, ki so podvrženi šolski dolžnosti. Tu se ta stvar še precej lepo razvija a od vaše slišal sem, da očetje našega magistrata so stavili na poučno ministerstvo, utok, upirajoč se na to, kar so pri komisiji poizvedeli in da še do danes ni zapisnik iste komisije pod pisan. Prosim Vas, kaj pa dela vaše pol. društvo v tem zmislu?

V preteklem mesecu vršila se je tu obravnava radi razzaljenja časti med dvema slovenskema odpadnika ali — renegata — kakor jih tužujejo in sicer med Raškovičem in Matkovičem, oba zagovornika laške politike na tej strani luže. Matkovič bil je obsojen na 150 gl. globe ker je razzalil (na časti?) Raškoviča!

Tudi o letošnji božičnici bi Vam rad kaj povedal a izvedeli boste že tako iz „Edinosti“ da je bila dvorana tako prenapolnjena, da jih je moralo mnogo stati pred vratami. Otroci so vse hvale vredni. Igrali so izborni.

Sedaj pa Vam povem, da omenjena „Edinost“ bode tako vrejena, da postane skoraj dnevnik in prav bi bilo, ker ta piše od nekaj časa sem jako priljubljeno za boj tržaških kakor tudi goriških Slovencev, in ako vzamete štev. 102 preteklega tečaja v roko, dokazano Vam bode dovolj. Besede članka „Za tržaške Slovence“ konča z besedami: „vzbujajte, kamor koli seza vaša beseda, zanimajte za trpeče brate ob periferiji, podpirajte nas v trdem boju za obstanek, kajti naša korist, vaša korist in korist vseskupnega naroda!“ Torej na delo vsi. — Za danes toliko in prihodnjič več.

Domače in razne novice

Goriški Sokol imel bode 6. januarja t. l. ob 4. uri popoldne v svojih prostorih pri „Zlati zvezdi“ svoj letni občni zbor. Po občnem zboru domača zabava in ples. K veliki udeležbi uljudno vabi — odbor.

Zima. — Januvarij pokazal je takoj svoj pravi značaj in nastopil z vso svojo zimsko strogo. V Ljubljani in Trstu so imeli drug dan po novem letu vže sneg. V Gorici je začela vže na dan novega leta burja, katera še vedno brije.

Naš dr. poslanec Ant. Dr. Gregorčič obolel je zopet na zlatenici ali neumorna skrb vrlega našega zdravnika, dr. Rojica, pripomogla je toliko, do bolnik je na boljšem. Takrat trpel je mnogo in ušel vže pri zadnji parlamentarni seji na Dunaji, ter povrnil se z vsemi bolečinami z Dunaja v Gorico.

Silvestrov večer 1. 1893 v goriški Čitalnici bil je tako slabo obiskovan, da ni bilo skoraj še takšnega v mnogih in mnogih letih. Škoda za lepi program istega večera! Kje tiči uzrak?

Huda hripa, katera je tukaj v Gorici posebno med ženskim spolom nekaj žrtev pobrala, je vendar polagoma nehala. Sedaj se je začela pa po deželi širiti.

Slikarji in risarji zbrali so se na vabilo, katero smo tudi mi v zadnji številki prinesli dne 31. decembra preteklega leta v prostorih pri „Zlati zvezdi“ a v tako pičlem številu, da se ni moglo ničesa sklepati. Rog nam daj boljši mir in boljši časi nam bodo zagotovljeni.

Zmaga Slovencev. — V Šoštanj — ali Schönstein — kakor imenujejo Nemci, imeli so Slovenci pred enim mesecem občinske volitve. Naši nasprotniki Nemci so popolnoma propadli. V vseh treh razredih so premagali Slovenci. Ta zmaga je toliko imenitnejša, ker v tem mestu so prvokrat sedaj Slovenci premagali naše nasprotnike. Naše torej glasilo naj bode:

„Kar je nekaj bilo naše,
Zopet biti mora naše!“

Hrvaško akademsko društvo „Zvonimir“ na Dunaju priredi, kakor poročajo listi, koncert s plesom v sobani poslopja Ronacher-ja v spomin slavnega hrvaškega pesnika Preradoviča. Nadejati se je, da bode veselica krasno izpadla, ker priprave se vže delajo več časa.

Česa se poslužujejo naši nasprotniki? — Že več let v Gorici živeči stariši pošiljali so svojega starejšega sina in starejšo hčer v tukajšno mestno šolo. Druzega nimajo, kot kar si z žuljavo roko

priluzijo, vsled česar posodilo je otrokoma vodstvo potrebne knjige. Mlajši otroci obiskujejo „Slogino“ šolo in stariši so podpisali prošnjo za slovensko šolo. Oče je priznal pred šolsko komisijo in ponovil, da on svoje otroke hoče slovensko izrečiti in če sta starejša dva obiskovala italiansko šolo je iskati uzroka le v tem, ker oni čas ni bilo slovenske šole.

In kaj se izmislili naš modri municipij? Dne 2. t. m. povabi očeta in zahteva od njega, da mora plačati nad 5 gld. za knjige, ki so jih posodili njegovim otrokom. Kaj je nagnilo slavni municipij k tej zahtevi ni treba mnogo ugibati, ako pomislimo, da je starejši sin vže pred osmimi leti dovršil šolo. Čudno, da toliko časa ni nobeden vedel za to plačilo?

„Edinost“ pol. list tržaške prinesla je v 1. štev. t. l. lep članek: Učimo se iz milosti — borba pa veljaj bodočnosti.

Edinost priporočamo onim čitateljem, ki radi čitajo dnevnik in osobito one ki prinašajo naš Primorsko zadevajočo tvorino.

Na četrti strani nekega tukajšnjega slovenskega lista, „Toča“ imenovanega vidim med inseti ali oglasi tudi oglas nekega tukajšnjega laškega napetneža z dobro znano „allabardo“ na vrhu in sicer takšno, kakoršno nosijo na glavi ne samo „irredentični“ tržaški, ampak prav za prav popolnoma „revolucionarni list“ in sicer kakor je oni, ki si vsoja biti glasilo znane „Circolo Garibaldi“ in „Italije irredente“ to je list, ki se tiska v blaženi Italiji in prihaja k nam čez „lužo“ pod tržaškim naslovom „L'Eco dell'Alpe Giulia“ in se širi tu med „irredentovci“ od roke do roke.

Ta list opisuje jako dobro zadnji „Rinnovamento“ in primerja ga se s ršenom v gnezdu ali boljše v našem mestu in v Trstu.

Toda znamenje, katero nosi ta „Eco dell'Alpe Giulia“ ima na četrti strani med oglasi tudi tukajšnja „Toča“ in radi bi mi vedeli ali je ta toliko nedolžna (boljši neumna) ali pa tako zlobna, da pozabi narod, za kojega je obljubila delovati in služiti svoje mošnjčku posvečujoč se na ta način „maliku Merkurju!“

„Ozbor“ prinesel je vest, da sveti papež oče je dovolil liturgični jezik slovanski v vseh cerkvah Istre in tržaške okolice. Slava!

Omladina. — Policija v Pragi je dognala, da ima tajna zveza „Omladina“ 720 članov, kateri stanujejo deloma v Zagreba in v Ljubljani. (?) Na novega leta dan so našli v Pragi neko zaroto raznih mladeničev, vsled česar so večeraj mnogo ljudi pozaprlj — Na novo leto bili so v Pragi na raznih krajih izvedli. Trdijo, da je tajnik kluba Mladočehov, Čížek, podpiral morilca rokovičarja Mrve.

Dva koledarja, kakor nam vsi pravijo, jako okusno izdelana izšla sta te dni v naši tiskarni, in sicer „ilustrovani stenski koledar goriških narodnih obrtnikov in trgovcev“ in skladni koledar za 1. 1894.

Prvi, to je ilustrovani stenski koledar, odpošljemo kot prilogo današnji številki onim naročnikom, kateri so plačali naročnino vsaj za pol leta in odpošljemo ga tudi vsem onim, kateri nam vstrežejo v tej dobroti; a dostaviti morajo naročnini za koledarski kolek 6 kr in poštarino 2 kr. z naročnino vred torej 98 kr.

Slavnim županstvom odposlali smo na ogled naš list z omenjenim koledarjem, kojega zadnjega podamo brezplačno, če tudi ne obdržijo lista, s pogojem, da ga prilepijo na primeren prostor v v občinski pisarni.

Ako pa lista ne obdrže slavna županstva, blagovolè naj ga vrniti, česar pa za gotovo ne storè, ker prejemale bodo poleg „Sloge“ tudi „Goriški Vestnik“ za samo 1 gold 80 kr. Zadnji bode poleg razpravljenja politike in trgovine v prvi vrsti glasilo naših županstev.

Vse čitalnice in gostilničarji dobijo ga brezplačno, ali blagovolè naj se oglasiti.

Bombe in bombe. Soproga guvernerja v Valadolidu na Španjskem je dobila te dni zabojček v „božično darilce“. V zadnjem zabojčku je bila lepó zamotana — nedolžna bomba. — Kakor je znano našim čitateljem so vrgli nedavno anarhisti bombe v Barcelonskem gledališču „Licej“; sedaj javljajo iz Madrida, da je anarhist Cotina pripoznal, da je vrgel jedno bombo v gledališču.

Znani trgovci umetniških del na Dunaju in cesarski svetovalec, August Artaria je 13 decembra 1. 1893. v 87. letu umrl. Trudil se je ta veljak največ z izdajanjem zemljevidov in enačih knjig.

V Sofiji so imeli 18. decembra 1. 1893. bolgarski časnikarji in pisatelji zbor, kjer so se posvetovali in določili petdeseti letni dan izida prvega bolgarskega časnika praznično obhajati.

Pritožbi Ljubljane radi samoslovenskih javnih napisov se je ugodilo, toda razlogi niso ugodni narodnim manjšinam, ker sodišče vidi v članu 19. samo princip. Živela pravica.

V Milanu se bode odprla v pomladi internacionalna razstava. Glavni namen rastavi je tiskarsko obrt in književno trgovino oživeti.

V Opatiji je umrl dr. Dokič, srbski ministerski predsednik. — V Oseku na Hrvaškem je umrla neka gospa v starosti 116. let.

V Pesti so zasačili celo zvezo ponarejevalcev denarja.

V Kavencanu blizo Beluna je pogorelo te dni pet hiš in pustilo pod milim nebom sedem družin. Ogenj je povzročil maček, kateri se je zagnetil sè sežganim in se gorečim repom v kopo sena ki je stala blizo onih hiš.

V Biljanu vršil se je dne 17. p. m. letni občni zbor društva „Slovenskega jezika“, ali žalibog brez nikakega uspeha, ker po kouchanem zborovanju društva „Sv. Cirila in Metoda“ popustili so dvorano vsi odborniki kakor tudi udje društva „Slovenskega jezika“, tako da osamljeni predsednik ni mogel voliti odbora. Žalostno, ali so zares akcije tega važnega društva tako padle, ali tiči kje drugod napaka?

Brici bodite pozorni, posebno ko so časi za nas Slovence jako neogodni in treba je, da tudi Vi z nami sodelujete na narodnem polju. A sodelovanja ni, ako ni med nami Sloge.

Volitev župana Šmartno-Kojsčanske županije vršila se bode dne 8. t. m. Bodite torej pogumni in vstrajni, izvoljeni starešine, ter ne pustite se z obljubami in tem menj z denarjem motiti. Dmovina vaša naj vam bode v prvi vrsti na srcu in izvolite si toliko župana kakor podžupana po vašem prepričanju in po splošni želji ljudstva, katero vas je volilo v starešinstvo za blagor naroda

Politični razgled opustimo v današnji štev. ker itak nimamo nič posebnega in sicer zato, ker notranja politika miruje radi parlamentarnih počitnic. Na vladni strani nimamo zabeležiti nikakih važnih dogodkov. Zvoki koalicijski odmevajo tu pa tam in nam Slovanom je došla jedna neprijetna izjava iz strogo nasprotne strani. Vodja čeških Nemcev sklical je te dni v Pragi shod nemških poslancev ter vskliknil pri tej priliki „da Nemci že dolgo niso praznovali božičnih praznikov tako veselo kot letos.“ Iz zunanjih držav se javi, da je Gladstvom, sedanji ministerski predsednik angleški, praznoval dne 29. t. m. svoj 84. rojstni dan. V Italiji, v Siciliji postali pa so nemiri in Crispi, sedanji ministerski predsednik italijanski, podal se radi tega še ta teden v Sicilijo, da pomiri ljudstvo potom obljube znižanja davkov.

Novo zdravilišče v Opatiji. — Pod imenom Zlati križ se je ustnovilo v Opatiji društvo, kateremu je namen ustanoviti tam zdravilišče za avstrijske državne uradnike. Pokroviteljica novega društva je cesaričinja udova Štefanija, ki je poklonila društvo 1000 gld.

Hrvatske novice. — Minuli teden umrla sta dva vrla hrvaška domoljuba, gimnazijalni profesor dr. Ivan Broz, odbornik „Hrv. Matice“ in dopisujoči član jugoslovanske akademije, znan na polju hrvaškega slovstva in filologije, dan pozneje pa častni kanonik Eduard Suhin, ki je ostavil lepo premoženje blagodejnemu namenom. Bodi obema blag spomin!

Na prodaj je zemljišče za zidanje in z vrtem po jako ugodnih pogojih blizo tukajšnjega Rudolfinišča. Kedor želi pozvedati o cenah in kupnih pogojilih sploh, naj blagovoli obrniti se v st. Peter pri Gorici in sicer k lastniku tehtnice.

Poziv na naročilo „Dom i Sviet“ in Zvekana Knjigarna Lav. Hartmana iz Zagreba se toplo priporoča naročnikom in čitateljem našega lista. Kdor le kaj hrvaški jezik razumi, si ga lahko naroči, ker le s čitanjem se zamore uriti v pisavi in jeziku. Vsebina prve številke je sledeča:

1894. br. 1. **Dom i Sviet VII.** tečaj

izašao je slededim sadržajem:

Štavo:

1. Tena. Napisao J. Kozarac. 2. Ago Šarić. Pripoviest iz prošlosti Mostara. Napisao Osman Nuri. 3. Gdje je milijunar? Kriminalni roman Eugena Chavettea. Preveo A. Svičanić. 4. U razgovoru. Napisao N. Kokotović. 5. Tvoje oči. Spjevao A. Tresić-Pavičić. 6. Upliv vode na zdravlje. Iz predavanja, što ga je nedavno držao S. Kneipp. 7. Arhiep. Peregonov. Lovacki doživljaj u Sibiriji. Ruski napisao P. P. Sekow. 8. Opisi slika.

Slike:

1. Josip Kozarac, hrvatski književnik. 2. Barun A. Benko. 3. Rabac u Istri. 4. M. Bedjanic upravitelj gimnazije u Mostaru. 5. Sv. Kuzma kraj Rieke. 6. Nesreća u Santandru: Goreća ladja „Cabo Machichaco“ u kojoj je bio dinamit. 7. Nesreća u Santandru: Poslije eksplozije. 8. Nesreća u Santandru: Ronilci traže utopljenike u moru. 9. Nesreća u Santandru: Na obalu bačeni delovi ladje. 10. Nesreća u Santandru: Ulaz u ulicu Mendez. Nunez. 11. Nesreća u Santandru: Srednji dio ulice Mendez-Nunez. 12. Ustanak u Braziliji: Boj vladine oklopnjače sa ustaškom oklopnjačom. 13. Nesreća Santandru: Porušenje kuće na lučko obali. 14. Anarhisti u Barceloni: Prasak dinamita u kazalištu. 15. Moda.

Listak:

1. Osobne vesti. 2. Kronika. 3. Umrli i nesreće. 4. Književnost i umjetnost. 5. Kazalište i glasba. 6. Vojničke vesti. 7. Narayoslovne vesti. 8. Zdravstvo. 9. Trgovina i promet. 10. Poljodjelstvo i kućanstvo. 10. Svaštice. 12. Šah i rebusi.

1894 BR. 1. **Zvekan V. TEČAJ**

izašao je slededim sadržajem:

Nedvojbni uzrok — U selskoj krčmi. — Podlistak: Živ dokaz. — Ima svoje znakove. — Kako Ti meni, tako ja Tebi. — Šaljiva primjetba. — Novo ljeto. — Ne vidjene mlje. — Ni jedna ruka nije slobodna. — Dvoičnost: (jedno misli, drugo govori.) — Šampanjac. — Nengodan položaj. — Tko je svekrva. — Laskavo. — Uzdisaji muža — Važan uzrok. — Što više, to bolje. — Jedino vrijeme. — Na ledu. — Išao na sajam. Opomena. — Umirljivo. — Opreznost. — Pobjedjeni medjed. — Dobra kritika. — Lukav pazar. — Štedljivost — Neizvjestnost. — Mnogo vrijedno. — Predvidio. — Dobrotvor. — Nespretnost. — Na rastanku. — Vedoma laskavo. — Sliká 16.

Bovški veletržec gosp. Matija Jonko vdobil je znano pravdo proti vis. c. k. fin. vodstvu za čez 13.000 gld. gosp. Jonko podal se je osebno na Dunaj in dosegel se zastopstvom našega rojaka odvetnika g. dr. Klementa Sežma kar je želel. Častitamo obema!

Dom in Svet ima v 1. zvesku to vsebine:

1. Andrej Komel pl. Sečembran. (Posnetek po Kome-
lovem opisu svojega življenja) 2. Sotrudnikom „Dom in
Svet“-a. Zložil Anton Medved. 3. Silvestrova noč. Zložil
Anton Medved. 4. V božični noči. Zložil Anton Medved
„O vanitas! Zložil Anton Medved. 6. Gospa s pristave. [Zgo-
dovinski roman.] Spisal I. Kraljev. 7. Selanov zet. (Povest).
Spisal Slavoljub Dobravec. 8. Gornjigrad na Štajerskem,
(Krajevno-zgodovinska črtica.) Spisal F. K. 9. Potovanje
križem jutrove dežele. Piše dr. Fr. L. 10. Književnost. 11.
Umetnost. A. Slovenska umetnost. (Slikarstvo in kiparstvo;
glasba; stavbarstvo; cerkvena umetnost) — B. Poljaka in
hrvska umetnost. 13. razne stvari. Mat spomin dveh slo-
venskih pesnikov — za kratek čas. (Poroča dr. Jos. Rajek).
.. Naše slike.

Zahvala.

Prva slovenska tiskarna v Gorici je blago-
izvolila doposlati podpisanemu vodstvu 50 iztisov
„Iskrice“, da se med pridne učence razdeli kot
novoletno darilo. Za ta dar se podpisani v svo-
jem in obdarovane mladine imenu najtopleje za-
hvaljuje.

Solsko vodstvo v Renčah, dne 2. jan. 1894.
Ant. Bajc, š. voditelj

ISKRICE.

Zbirka pesmij in povestij.

Spisal
in slovenske mladine pokoni
JANKO LEBAN,
nadučitelj.
III. zvezek.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr.

—
v Gorici.

Založil in tiskal Ant. M. Obizzi.

1892.

Cjan Ivan,

krojač v Nunski ulici, št. 13, vreden je tudi pod-
pore vsih Slovencev, ker izdeluje natančno in po
primernih cenah.

Vidie Anton

pek na Kornu (na voglu poleg gostilne pri Raj-
hu) priporoča svojo pekarno občinstvu in postre-
že po jako zmernih cenah se svežim kruhom.

Simon Rožanc,

krojač v Vrtni ulici (Via giardino) št. 12 pri-
poroča se slavnemu občinstvu za razna v njegovo
stroko spadajoča dela.

Peter Birsa.

„Corte Caravaggio“ toči izvrstna domača vina
kakor njegov oče v Rifenbergu in postreže tudi
s hrano. Ima tudi hlev za živino.

Franc Povšič

mizar na Šentpeterski cesti št. 9. priporoča se
slavnemu občinstvu za razna mizarska dela.

Bajt Ivan

krojač na Placuti št. 31 pripo-
roča se slavnemu občinstvu še posebej
velečastiti duhovščini v blagovoljno pod-
poro.

Pavlin Edvard

prej
Karolina Riessner in sin
v Nunski ulici št. 10.

V zalogi ima razne umetne cvetice, nagrobne
vence, mrtvaške obleke za otroke, rakve (truge),
trakove, voščene sveče itd. Postreže vedno po
mogočih cenah.

Zaloga Vrhniskega piva

pod vodstvom Joška Rovana v Rabatišči št. 18.
prodaja pivo v sodčkih in steklenicah. Ne boji se
konkurence ne glede cen in ne glede dobrote
piva. Steklenice so napolnjene že v pivovarni na
Vrhniki, za kar se rabi le dobro uležano pivo.

Josip Hvala

Via ponte nuovo št. 12.

ima zalogo raznovrstnega lesa za zgradbe in
druge mizarske potrebe.

Anton Urbančič

trgovec z drobnino in tkanino v

Rastela št. 20

prodaja tkanino za moške in ženske oble-
ke ter razno drobnino, ki je k temu po
trebna. Vreden je posebne podpore, ker drži
se tudi on načela „Svoji k svojim“ in na-
ročuje blago le od slovanskih tvrdk. Cene
po mogočnosti nizke in primerne k blagu ter
ne upraša se nobenega več kot za kolikor
se misli prodati, zato odpade skorej vsako
pogajanje.

Černigoj Jožef,

edini slovenski stolar v Gorici v ulici Morelli št.
31 priporoča se slavnemu občinstvu. Izdeluje nove
stolice ter popravlja tudi stare in se ne boji
nikake konkurence.

Anton Jerkič

fotograf na Travniku št. 11 v vrtu,
izdeluje vsa v njegovo stroko spadajo-
ča dela. Fotografuje z nova, posnema po
starih neskaženih fotografijah in tudi po-
večuje, ako je potreba. Cene primeroma
k delu jako nizke. Za dobro izvršitev
jamči.

Vrtovec Marija

v Gosposki ulici št. 16

priporoča svojo štacuno z jestvili. Prodaja razno-
vrstno jestvino blago po zmernih cenah.

Saunig & Dekleva

v Nunski ulici št. 16.

Edina slovenska zaloga dvokoles (biciklov)
in raznih šivalnih strojev in lovskih pušk. Spre-
jemata v popravilo dvokolesa in vse druge stroje.
Prodajata in izvršujeta vsa dela gotovo ceneje
nego naši nasprotniki; zato podpirajmo jih!

Ivan Dekleva

veletržec z vinom v Gorici ima v svojih založ-
nicah vedno na izbiro vsakovrstna domača vina,
bela in črna istrijska ter bela dalmatinska.
Pisarnica se nahaja v Magistratni ulici.
Prodaja na debelo.

Novič Franc,

krojač v ulici sv. Klare št. 6 izvršuje razna na-
ročena dela in prodaja narejeno obleko po jako
zmernih cenah.

G. Likar

v Semeniški ulici h. št. 10

prodaja šolske in mašne knjige, sv. podobe,
tiskovine za duhovnije in županije, papir in
vsakovrstne šolske in pisarske potrebščine
po najnižjih cenah.

Gostilna „Kikeriki“

v Nunski ulici, lastnina Štefana Kofola, toči jako
izvrstna domača vina. Dobe se tudi vsak čas gorke
in mrzle jedi. Cene zmerne, postrežba snažna in
primerna.

Živec Alojz,

ključavničar v Robatišču št. 3, priporoča se za
dela v njegovo stroko spadajoča. Izvršuje dobro
in ceno.

Franc Brezigar,

v ulici Dogana št. 16 in na Ribske trgu pro-
daja domač sir po jako zmernih cenah.

Ivan Howanski

čevljar v Gledališki ulici št. 15

priporoča se in zagotavlja jako solidno po-
strežbo. Cene jako nizke primeroma k
blagu, a nikakor naj se ne primerja s
tvorniškim blagom ki je malenkost ceneje,
a več kot polovico slabše.

Anton Kuštrin

v Gosposki ulici v hiši dr. Lisjaka št. 23 prod-
ja razno jestvilo blago. Priporočamo ga vsim
ker vemo, da prodaja dobro blago na drobno
na debelo po jako zmernih cenah.

Nesnažen dimnik, nevarnost ognja.

Priporočamo vsled tega domačega dimnikarja
Bortolo Ferdinanda na trgu sv. Antona št. 7/dII, ki
izvršujejo vsa v njegovo stroko spadajoča dela za
primerno ceno.

Ant. Fon

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici
ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov
in toči v svoji krčmi pristna domača vina
ter postreže tudi z jako okusnimi jedili. Po-
strežba in cene jako solidne.

Blaž Špacapan

v Robatišču, št. 5, priporoča svojo gostilno. Toči
le edina pristna domača vina po zmernih cenah.

Martin Poveraj,

trgovec in krojač na Travniku poleg vo-
jašnice, prodaja narejeno obleko in blago za
moško obleko ter naredi obleko po meri.
Cene primerne z blagom in ne boji se no-
benega tekmovanja ptujih tvrdk.

Novič Josip

krojač v Gosposki ulici št. 13, III. nad., se pri-
poroča vsemu občinstvu. Izdeluje vsa v njegovo
stroko spadajoča dela jako natančno in po pri-
mernih cenah.

Peter Drašček

v Stolni ulici št. 2 ima bogato založeno štacuno
jestvin ter poleg tega prodaja tudi razno tabačno
blago. Skrbi, da postreže se svežim blagom. (On
prodaj tudi naš list).

Cej Ivan,

gostilničar v ulici Ascoli toči vedno jako dobra
domača vina. Postrežba točna in cena primerna.

Karol Makuc

v Rabatišču št. 20 voditelj izdelovalnice
vinskega octa. Andreja Makuca priporoča
se vsim Slovincem. Izdeluje edino le vin-
ski jesek, ki je jako okusen in zdravju
neškodljiv. Kdor se krat en prepriča o
dobroti tega octa gotovo se ne bode nik-
dar več posluževal jesihov napravljenih z
raznimi esencami. Cene jako zmerne.

Karol Drašček,

pek na bregu Korna št. 4 ima vsak dan dvakrat
sveži kruh. Podružnico ima tudi v Semeniški ulici.
Njegov kruh je po primerno nizkih cenah in vedno
zdrava jed. Kdor hoče pošilja mu ga tudi v
stanovanje.